

Grad maa mene, at den Form for Forbrugs-skatte, vi i de senere Aar er kommet ind paa, er den rette, nemlig at der betales Skat af de ikke absolut nødvendige Forbrugsartikler, Forbrugsskatte, som i særlig Grad lægges paa Artikler, som kan undværes, men som man nyder, hvis man f. Eks. vil have sig en glad Aften, i hvilket Tilfælde der jo i Almindelighed nydes Artikler, som beskattes i højere Grad, maa jeg finde det naturligt, at man udnytter disse Penge til de Formaal, der her er Tale om. Alt i alt ser jeg ikke rettere end, at Lovforslaget er af en saadan Art, at der utvivlsomt ud over Landet vil være et stort Flertal for, at det gennemføres.

Det synes mig da ogsaa at have en vis Interesse, at det ærede Medlem Hr. Simonsen fremkom med en Bemærkning, som tydeligt viste, at han nærrede en vis Angst for, at dette Lovforslag ikke skulde blive gennemført i Landstinget, idet han pegede paa, at hvis man skulde gaa frem ad de Veje, som er angivet af flere Medlemmer af Venstrepartiet, kunde man være sikker paa, at Lovforslaget ikke vilde blive gennemført. Naar nu det ærede Medlem, hvis Tone jeg ikke kunde forstaa paa anden Maade — og som bekendt skal man ikke sjældent lægge Mærke til Tonen — end, at han vilde beklage, om dette skulde ske, har denne Opfattelse, saa maa deri logisk ligge dette, at han dog betragter dette Lovforslag som et ikke ubetydeligt Fremskridt i Forhold til, hvad vi har. Det er mig ganske uforstaaeligt, at Socialdemokratiet, som dog vist i al Almindelighed nærer en ganske tilsvarende Opfattelse, ikke stiller sig paa et mere positivt Standpunkt end det, de har udtalt at ville indtage, nemlig at afholde sig fra at stemme. Jeg har ellers opfattet Socialdemokratiet som værende et Realitetsparti, et Parti, som tager de Fremskridt, de kan faa, og stemmer derefter. Det synes mig, at det vilde være meget ønskeligt, om Socialdemokraterne ogsaa i denne Sag kunde bringes dertil. Jeg nærer ikke Tvivl om, at der ogsaa i det andet Ting kan være Medlemmer, for hvem den Form, Lovforslaget nu har faaet, ikke er saa tiltalende, som de kunde ønske det. Jeg tror, at man fra Socialdemokratiets Side vilde gavne Udsigterne for Lovforslagets Gennemførelse i denne Samling i høj Grad, hvis man vilde anerkende de Forbedringer, som de er klare

over findes i Lovforslaget, ved at stemme for det. Der er vel ikke stort Haab om, at det vil ske, men jeg vil i hvert Fald gerne understrege, at den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Simonsen fremkom med, efter min Mening ikke kunde opfattes paa anden Maade end, at Socialdemokraterne i høj Grad vilde beklage, hvis dette Lovforslag strandede. Fornuftigvis kan det ikke for mig være ene afgørende, hvad Socialdemokraterne ønsker eller ikke ønsker; men min Samfundsfølelse bringer mig til at ønske, at et Lovforslag af denne Art gennemføres med saa stort et Stemmetail som muligt. Imidlertid vil det vel ved Afstemningen gaa som bebudet, saaledes at Socialdemokratiet afholder sig fra at stemme. Jeg vil da inderligt haabe, at Socialdemokratiet i sin Presse i de nærmeste Dage ikke vil gøre det sværere end nødvendigt for de borgerlige Partier at gennemføre dette Lovforslag i det andet høje Ting.

Med disse Ord vil jeg give Lovforslaget min bedste anbefaling.

Indenrigsministeren (Kragh): I de lange Debatter, der gentagende har været ført i dette høje Ting om det her foreliggende Lovforslag, har man sikkert været inde paa alle de Sider af dette Spørgsmaal, som det overhovedet har været muligt at fremdrage, og jeg har, naar jeg tidligere har udtalt mig om Spørgsmaalet, haft Lejlighed til at udtale ogsaa min Opfattelse af alle de Sider af Sagen, som tidligere er blevet fremdraget her. Jeg skønner ikke, at der under denne Generaldebat, som for Øjeblikket finder Sted, er fremkommet saadanne nye Betragtninger, som kunde give Anledning til, at jeg udførligt gik ind paa alle de Sider af denne Sag, som jeg tidligere har redegjort for min Stilling til.

Det er jeg klar over, og det har jeg været længe, men jeg er blevet yderligere bestyrket deri ved denne Forhandling. Det er dette, at der i det Grundprincip, hvorpaa dette Lovforslag er bygget, er megen Styrke. Thi nu staar her op den ene efter den anden af dette Tings ærede Medlemmer og forklarer Tinget, hvilke Mangler dette Lovforslag lider af. Et æret Medlem staar op og fortæller Tinget, at naar dette Lovforslag gennemføres, sker der stor social Uretfærdighed, saa vækkes en uhyre social Utilfredshed, saa vil man skabe finansielle Van-